

Te noći sam lepo spavala. Izmamila mi je da joj kažem ono što mi je bilo teško sebi da priznam. Gotovo da sam je mrzela u jednom momentu. Psiha je zaista čudnovata. Sad osećam da sam tvrđavu sklonila s grudi.

MILUTIN

U policiji

Dok sam se okrenuo, bio sam u Policijskoj stanici. Svi su se uzvrteli oko mene kao da sam poznata ličnost. Nisam mogao da se saberem i snađem iako su mi moji najbliži celog života govorili da sam snalažljiv čovek.

– Jesi li ti razumeo zašto smo te uhapsili i za koje krivično delo si optužen?

– Ma, ljudi, razumem ja srpski, al' ne mogu da s'vatim.

– Imaš pravo na advokata.

– Šta će mi advokat? Neću advokata. Kad hodam ulicom pa naiđem na zgradu na kojoj piše advokat, pređem na drugu stranu ulice da neko od nji' ne bi, ne daj bože, izašao u tom trenutku i zagadio mi životni prostor. Još nijednog poštenog advokata nisam upoznao.

– Svakako ćemo ti dodeliti advokata po službenoj dužnosti.

– Ma, neću, ljudi ljudski, dajte da vam objasnim. Hajde da razgovaramo normalno, pa vi onda, kad čujete moju priču, vidite šta ćete sa mnom. Advokata neću. Svi su uštogljeni, a ološ su, ja s tak'ima ne mogu, ja sam pošten čovek.

– Mile, niko te ne pita, to mora po zakonu.

– S’vatite da neću. Ja poštivam svaku struku i svaki pošten rad, samo nji’ i političare ne poštivam. Ako mora tu da bude, neka ga, nek sedi i ćuti. Će da mi izađe ospa, da se upali koža od nji’. Uvaženi doktor s pijace, redovna mušterija, koju mnogo poštivam, to stanje kod mene nazvao je advokatitis. Rekô je da i on ima nešto slično. Men’ se sviđa ta njegova reč i mislim da imam advokatitis. S takvima neću da imam posla, i tačka. Mrsko mi i da ih vidim.

– Mile, dosta više s tim, nego pričaj dalje.

– Dobro. Otišô sam do kafane da se vidim s društvom. Probao sam da se šalim s njima, da se oraspoložim. Ali, nije išlo. Bio sam opterećen nečim što sam saznao o svojoj ženi, a što mi nije bilo pravo. Hvatao me je bes. Ja inače nisam besan čovek. Koga god da pitate, reći će vam da sam miroljubiv. Pišem pesme, volim da se družim, volim žene i bežim od onih koji su uvek ozbiljni i namršteni. Kod kuće nisam mogao da budem upravo zbog toga što nisam mogao da gledam svoju ženu. Postala mi je nekako mrska. Nisam mogao da pratim TV, ni pesme da pišem. Bilo je rano za spavanje. Rekoh, možda će mi prijati da prošetam, društvo i kafana da me oraspolože. Jesam se malo našalio, al’ nije to bilo kao inače nego kao da sam se terao da se šalim. Nisam imao radost u srcu. Pozdravio sam ih i krenuo. Rešio sam da prošetam malo, da se umorim pre nego što krenem kući. Još sam imao bes u sebi i hteo sam što pre taj užasan osećaj da izbacim iz sebe.

Umorna žena se kretala ispred mene, na dvadesetak metara. Pitao sam se šta radi tu sama kad stalno izveštavaju da se žene ne kreću same po gradu zbog manijaka. Ubrzao sam korak. Znao sam da grešim. Nisam imao muški poriv koji me često mučio, al’ sam osećao bes. Došla mi je želja da se oslobodim besa. Prišao sam joj s leđa i gurnuo je pored puta. Neki su pritrčali. Odmah se stvorila gužva. Ostalo znate.

Znao sam da sam pogrešio. Kad me je vodio instinkt mužjaka, bio sam oprezan, znao sam šta radim. Nijednu ženu nisam povredio.

Trudio sam se da ih ne povredim. Ne mislim na to što su se snebivale da ne žele. Nijednu nisam udarao ili tako nešto. Svakoj sam napisao pesmu. Ali sada me je vodio bes. Ja nisam takav, nisam grubijan.

– Lepo je što si sve to ispričao. Imaš ti još štošta da nam ispričaš? S druge strane, pričao ne pričao, imamo neoborivi dokaz, a to je tvoj DNK. Ovo priznanje, samo u kraćem izdanju, reći ćeš opet kad dođe vreme i sve će se brzo završiti.

– Kako ovo može da se završi?

– Ubrzo posle toga ćeš biti prebačen u zatvor i počće za tebe sasvim novi život.

Šta se dešava s ovim svetom? Sve se preokrenulo naglavačke. Svi ti policajci oko mene deluju kao dobri ljudi, a sve me neke gluposti pitaju, kao da sam neki ološ. Ne znam šta hoće od mene. Kažu da sam silovao žene i da treba da im ispričam za svako silovanje. E, neću tako da pričam. Sve sam žene voleo i podario im ljubav i deo sebe. Svakoj sam pesmu napisao, a oni tako sa mnom. Siguran sam da nijedan od nji' ne može da se meri sa mnom po tome kol'ko sam pružio ženama, pa i nepoznatim.

Pa bog mi dao da mogu tol'ko, pa šta sam trebao da uradim s tim darom? Da nije imao plan sa mnom, ne bi mi ni dao toliku snagu i želju za ženama.

Neka ih, nek pričaju. Bog će da mi sudi kad dođe vreme.

NATAŠA

Ćaskanje

Došla mi je Goca na kafu. Volim da proćaskam i usput se preslišam da li sam sve pripremila za predstojeću žurku.

– Sigurna si da hoćeš kućnu žurku? – pitala je Goca.